

Landsbymodellen

"It takes a village to raise a child" er et kjent afrikansk uttrykk som bekrefter viktigheten av å se systemisk på barns behov for omsorg og utviklingsstøtte. Barn som bor i fosterhjem skal bli møtt og forstått som del av sine komplekse familiesystem. De voksne som sammen utgjør barnets landsby, både private og profesjonelle relasjoner, skal samhandle og komplementere hverandre med utgangspunkt i barnets behov. Barnets landsby består videre av viktige personer som søsken, fostersøsken, øvrig familie, barnehage, skole, helse- og fritid ect.. Barneverntjenesten skal, gjennom landsbymodellen, fasilitere for at barnet blir møtt med felles forståelse og en samlet ivaretagelse av de voksne. Barnet skal være en involvert og aktiv aktør i egen landsby, hensyntatt alder og modenhet.

For barna som bor i fosterhjem forutsetter dette et tydelig fokus på samhandling mellom fosterfamiliesystemet og barnets biologiske familiesystem. **Det er disse to systemene som sammen utgjør et fosterbarns familiesystem.**

Barn bærer konsekvenser av å ha opplevd omsorgssvikt. Konsekvensene heles i relasjon til trygge omsorgspersoner, i ramme av traumebevist omsorg.

Det er av vesentlig verdi at landsbyen anerkjenner behovet for biografisk arbeid rundt hvert enkelt barn. Hvert barn må eie og forstå egen livsfortelling og omsorgshistorie. Dette er grunnleggende for identitetsutvikling og livsmestring på lang sikt. Det er avgjørende for barnet at de voksne gjensidig anerkjenner og respekterer hverandre. Trygghet for barnet til å hengi seg i relasjoner til både foreldre og fosterforeldre krever at de voksne tar stemningsansvar i de voksne relasjoner. Da kan omsorgshistorien mer naturlig integreres i barnets livsfortelling.

Fosterbarnsomsorgen etter Landsbymodellen skal dermed gjennom sin systemiske tilnærming sikre helhet, sammenheng, systematikk og individuell tilrettelegging med barnets behov i sentrum.